

Добрий самарянин - Джерело

Написав Ігор Коропецький
Вівторок, 11 грудня 2012, 02:33

Старий «Москвич» ледве повзе загрузений, як віл,
Аби додому доповзти, лишилось пару сіл,
Та раптом, гримнуло щось там і наш караван став,
Ще й колесо спустило знов, запаски дід не мав...

Підняв капот, от тут і все, ремінь віджив своє,
Нового теж нема тепер... Ой горенько ж моє!
День вже під вечір добіга, навколо ні душі,
От тобі й на! – дума дідусь і закурив в тиші...

На конференцію спішив служитель теж один,
Молився мовами в цей час-сучасний божий син,
І так в молитву весь ввійшов, що проїхав, не став,
От як би брат отам стояв, для нього б все віддав...

Смеркається на дворі вже, ще трохи й буде ніч,
А то вже осінь на дворі, й не тепло, звична річ,
От ще одна машина йде, брат їде до батьків,
Він теж не став, бо пізно вже, та й хто зна цих дядків...

Їхали в гості до батьків, в село, одна сімя,
Проїхали теж «Москвича», але стали здаля,
Потім, підїхали впритул: «Може допомогти?»,
«Та колесо спустило, от, можете дотягти?»

Вийшов з машини чоловік, запаску свою дав,
Взяв «Москвича» він на буксир, бо трос з собою мав,
І потягнув його назад, хоч йому в інший бік,
А ось і хата дідуся... ох цей похилий вік...

Простив дідусь коли чекав, ледве з сидіння встав,
До хати ледве сам зайшов, але вже в хаті впав,
Той чоловік його поклав, таблетки дав свої,
Швиденько кухню запалив:»А діти де твої?»

«Жінка померла років два, а діти ген в світах,
От і живу тут сам один, тай сам уже в літах,
А цю капусту я купив, бо тут пару бабок,
Вже теж не годні ніц самі, та й я старий грибок»

Поговорили трохи ще, загірили з липи чай,
Лікарство дали на потім і рушили- ніч, знай,
«Потім заїдем другий раз, коли назад вернем,
А ви дивіться пийте чай, в аптеку ми заїдем»

Так подружилися вони, тепер він вже не сам,

Добрий самарянин - Джерело

Написав Ігор Коропецький
Вівторок, 11 грудня 2012, 02:33

В церкву вони не часто йдуть, це все знайоме нам,
Та милосердя і любов в серцях зростили плід,
То хто ж тут самарянин був, який буде одвіт?